

ప్రాణికులు వీరులు

పాదయాత్ర, సైకిల్ యాత్ర, మాటూర్ సైకిల్ యాత్ర చేసేవాళ్లన్నారు.

దేశమంతా చూసి రావడానికి ఇలా పిదీ ఒక యాత్రను ఎంచుకుంటూ ఉంటారు. అ యాత్రా విశేషాలను కథలుగా, కవితలుగా రాసేవారూ ఉన్నారు. ఈ యాత్రికుడు మాత్రం కళల ఏపోరం చేశాడు. దేశమంతా తిలిగి.. మార్గంలో తన మనసు దీచిన అడ్డ తమైన కట్టడాలను కాగితం మీద బంధించాడు. తనకు తారసపడిన అందమైన జీవితాలను బొమ్మల రూపంలో కళాత్మకంగా వ్యాపించాడు. మంచిర్యాల జిల్లాకు చెంబిన కళాపిపాసి ఏల్పుల పోచం సాగించిన

కళాయాత్ర విశేషాలు ఆయన మాటల్లోనే..

మంచిర్యాల జిల్లా చెన్నారు. అమృతాన్నయ వ్యవసాయకాలీలు, చిన్న ప్స్వదు నాచిత రాత భాగుంటుందని అందరూ అనేవారు. కాలా పక్కగా రాసేవాణ్ణి. కానీ, నా చేతి గీత కూడా భాగుంటుందని మా డ్రాగ్ టీచర్ సత్యానారాయణ సార్ చెప్పేదాక నాకు తెలియదు. చెన్నారు ప్రభుత్వ పాతశాలలో తోమ్మిద్ద తరగతి చదువుతున్నప్పుడు ఆయన.. ‘నీ రైబింగ్ భాగుంది.. ఆర్ట్ నెయర్కో’ అన్నారు. ఆ మాట మీద బొమ్మలు గీయడం ప్రారంభించా. ‘బొమ్మలు పక్కగా గీస్తే.. బతుకుదెరువుకు లోటుండడు’ అన్న మా సార్ మాటలు బలంగా నమ్మాను. పదో తరగతి పూర్వయ్యాక ప్రభుత్వ జూనియర్ కళాశాలలో ఇంటర్లో చేరాను. కాలేజీ ఒక్కపూర్చే ఉండేది. దాంతో మధ్యాహ్నం పూట సైకిల్ బోర్డులు రాసే సంకీర్తన ఆర్ట్స్లో చేరాను. అక్కడ రాజ్య అనే ఆర్టిస్ట్ డగర రాయడం నేర్చుకొన్న. ఆయనే డిగ్రీలో షైన్ ఆర్ట్ కోప్సు ఉంటుందిని చేపాడు. అలా జీవెన్టీయూ, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం ఎంటివ్స్ రాశాను.

క్లోగం వదులుకున్నా..

నాకు జీవెన్టీయూలో సీటొచ్చింది. ఫీజు ఆరు వేల రూపాయలు. ఫ్స్ట్ ఇయర్ల పాప్స్ల కూడా ఉండడన్నారు. దాంతో ఆ సీటు వదులు కున్నా. తెలుగు యూనివర్సిటీలో చేరాను. ఊరికి వెళినప్పుడు, ‘ఏం చదు వుతున్నావు’ అని అడిగేవాళ్ల. ‘బొమ్మల చదువు’ అని చెలితే.. ‘అరే.. బొమ్మలగ్గడ సదువుంటారా!’. అనేవాళ్ల. వీడికి పిచ్చి ముదిరింది అనుకునేవాళ్ల. ఆ మాటలకు మా ఇంట్లోవాళ్ల కూడా కాస్త అమ్మా నగం చూసేవాళ్ల. మొత్తాన్ని కీఫిపు పూర్వయింది. డబ్బుల కోసం ఓ ఏడాదంతా బడి గోడలు రంగులు వేసే ప్రాజెక్ట్లో చేరాను. భీట్నిగడ్లో ఎంఖ్ఫ్లో సీటు వచ్చింది. అక్కడ కూడా పౌర్ణమ్యమ్ పనులు చేస్తూ చదువుతున్న పీజీ పూర్వయ్యాక జాబ్సీపార్ట్ పట్లీక్ స్కూల్లర్లో ఆర్ట్ టీచర్ రీగా చేరాను. ఆ ఉద్యోగంలో చేరినప్పటి నుంచి నాకు ప్రాణికు లేపుండా పోయింది. కళలో నాకంటూ ఓ ప్రత్యేక శైలిని అభివృద్ధి చేసుకోవాలన్నది నా కల. అందుకోసం ఉద్యోగం మానశాను. దేశమంతా తిలిగి ఎక్కడ క్షుడ జనం ఎలా బతుకుతున్నారో చూడాలనుకొన్నాను. కాగితాలు, రంగులు పట్టుకొని కొయాత్ర మొదలుపెట్టాను.

కాశీ మాటీ కథ

లక్ష్మి రూపాయలతో నా యాత్ర మొదలైంది. ముందుగా వారణాసికి